สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1103/2551
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4808/2551

วันที่ 24 เดือน กันยายน พ.ศ.2551

บริษัท ท.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้เสนอข้อพิพาท
ระหว่าง
บริษัท ล.ประกันภัย จำกัด คู่กรณี

เรื่อง ประกันภัยรถยนต์

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภค-3465 กรุงเทพมหานคร ส่วนคู่กรณีเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 5ช-7281 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2549 เวลา 23.25 นาฬิกา ขณะนาย มต. ได้ขับรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยมาตามถนนราชวิถี มุ่งหน้าไปแยกซังฮี้ในช่องซ้ายสุด เมื่อขับถึงที่เกิดเหตุรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทได้หยุดรถตามรถคันหน้าเนื่องจากการจราจรติดขัด ได้มีนาย นร. ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยตามหลังมาช่องทางเดียวกันด้วยความเร็ว และหยุดไม่ทันได้ชนท้ายรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทเสียหาย พนักงานตรวจสอบอุบัติเหตุของคู่กรณีออกตรวจ ได้ยอมรับผิดและออกรายการความเสียหายให้ ต่อมาผู้เสนอข้อพิพาทนำรถคันที่รับประกันภัยเข้าซ่อมเป็นเงิน 7,121.50 บาท และจ่ายเงินค่าซ่อมแล้ว จึงรับช่วงสิทธิมาเรียกร้องเงินดังกล่าวจากคู่กรณี ขอให้ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย

คู่กรณียื่นคำคัดค้านว่า ผู้เสนอข้อพิพาทไม่อาจเรียกร้องค่าเสียหายจากคู่กรณีได้ เพราะเกิน 2 ปี ขาดอายุความ

ในวันนัดพิจารณา ได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทว่า คำเสนอข้อพิพาทขาดอายุความหรือไม่

ผู้เสนอข้อพิพาทมีนาย รก. ผู้รับมอบอำนาจมาสืบว่า เกิดเหตุเรื่องนี้วันที่ 30 มกราคม 2549 พนักงานตรวจสอบอุบัติเหตุของคู่กรณีออกตรวจได้ยอมรับผิดและออกรายการความเสียหายให้ตาม ส.1 ผู้เสนอข้อพิพาทนำรถเข้าซ่อมและชำระค่าซ่อมแล้ว ก็ส่งเอกสารหลักฐานไปเรียกร้องต่อคู่กรณี คู่กรณีรับหนังสือเรียกร้องเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2550 ตาม ส.2 แต่คู่กรณีไม่ปฏิเสธความรับผิด โดยเอกสารนี้

คู่กรณีมีนาย สร. ผู้รับมอบอำนาจมาสืบว่า ตามเอกสาร ส.2 เป็นใบขอตรวจสอบความรับผิด เมื่อคู่กรณีรับไว้แล้วต้องตรวจสอบความถูกต้องจึงจะตกลงชดใช้ให้ โดยจะออกใบนัดรับวางบิล เมื่อเอกสาร ส.2 นี้ไม่ใช่เรื่องคู่กรณีตกลงชดใช้ค่าเสียหายตามเรียกร้อง จึงไม่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่อผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทมาเกิน 2 ปี จึงขาดอายุความ

พิเคราะห์แล้ว สำหรับปัญหาตามประเด็นข้อเดียวที่ว่า คำเสนอข้อพิพาทขาดอายุความหรือไม่นั้น เห็นว่า หากนับระยะจากวันเกิดเหตุวันที่ 30 มกราคม 2549 ถึงวันเสนอข้อพิพาทวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550 จะเกิน 2 ปี ขาดอายุความ แต่ผู้เสนอข้อพิพาทอ้างว่าการที่ผู้เสนอข้อพิพาทส่งเอกสารตาม ส.2 ไปเรียกร้องและได้ปฏิเสธความรับผิด ถือว่าคู่กรณีได้ตกลงค่าเสียหายแล้ว ทำให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่อนับจากวันที่รับเอกสารเรียกร้องคือวันที่ 19 กันยายน 2550 ถึงวันเสนอข้อพิพาทจึงยังไม่เกิน 2 ปี จึงไม่ขาดอายุความ เห็นว่า เมื่อดูรายละเอียดของเอกสาร ส.2 แล้วเป็นเอกสารของผู้เสนอข้อพิพาทที่ผู้เสนอข้อพิพาทส่งไปเรียกร้องต่อคู่กรณี ได้เขียนระบุตอนบนของกระดาษว่าใบขอตรวจสอบ กำกับการรับผิดชอบค่าสินไหมและอนุมัติตกลงราคาเรียกร้อง โดยมีชื่อผู้เสนอข้อพิพาทและคู่กรณี แม้ว่าจะระบุต้นเงินที่เรียกร้องมา แต่ช่องหมายเหตุมีการระบุว่า ข้อ 1 กรุณาแจ้งราคาหรือความรับผิดชอบกลับมายังบริษัทคือผู้เสนอข้อพิพาทภายในเวลา 30 วัน นับแต่ได้รับเอกสารฉบับนี้ ข้อ 2 หากท่านไม่รับผิดชอบหรือมีเหตุขัดข้องอย่างหนึ่งอย่างใด กรุณาแจ้งเหตุผลและรายละเอียดประกอบ ซึ่งข้อความที่เขียนตรงหมายเหตุไว้นี้ แสดงว่าหนังสือนี้มีความหมายเป็นเพียงเอกสารที่ผู้เสนอข้อพิพาทเรียกร้องค่าเสียหายไปทางคู่กรณี แต่มิใช่เอกสารที่มีการตกลงค่าเสียหายกันแล้ว จึงยังถือไม่ได้ว่า คู่กรณีได้รับยอมรับว่าเป็นหนี้ตามเอกสารนี้อยู่จริงและจะชำระให้ เท่ากับว่าคู่กรณียังมิได้กระทำใด ๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง กรณีจึงไม่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลง ดังนั้นเมื่อนับระยะเวลาจากวันเกิดเหตุวันที่ 30 มกราคม 2549 ถึงวันเสนอข้อพิพาทวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2551 จะเกิน 2 ปี คำเสนอข้อพิพาทจึงขาดอายุความ ดังนี้คู่กรณีจึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสนอข้อพิพาท

ชี้ขาดให้ยกคำเสนอข้อพิพาท ค่าธรรมเนียมให้เป็นพับ/.

อนุญาโตตุลาการ

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 2822/2551
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 5060/2551

วันที่ 2 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2551

บริษัท ท.ประกันภัย จำกัด ผู้เสนอข้อพิพาท
ระหว่าง
บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด คู่กรณี

เรื่อง พรบ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาเรื่องซึ่งคู่กรณี 2 ฝ่ายนี้พิพาทกันมีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทยื่นคำเสนอข้อพิพาท มีใจความว่า เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2546 เวลา 13.00 น. ปว. พนักงานสอบสวน สน.โชคชัย ได้สอบสวนกรณีอุบัติเหตุรถยนต์ฝ่ายคู่กรณีเฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์ฝ่ายผู้เสนอที่บริเวณถนนลาดพร้าว 71 ปากซอยทางเข้าโรงไม้ข้างปั๊มน้ำมันเชลล์ ได้ความว่าฝ่ายคู่กรณีมีนาง ยพ. ขับรถยนต์มาตามถนนลาดพร้าว 71 จากด้านแยกโรงไม้ มุ่งหน้าไปทางซอยโชคชัยด้วยความประมาทและความเร็วสูงและเลี้ยวขวา เพื่อเข้าซอยโรงไม้ตัดข้ามถนนตัดช่องทางเดินรถ ซึ่งนางสาว กว. ผู้ขับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทกำลังวิ่งมาตามถนนลาดพร้าว 71 ซึ่งเป็นทางตรงอย่างกะทันหันในระยะกระชั้นชิดเป็นเหตุให้รถชนกันทำให้นางสาว กว. ผู้ขับขี่ นางสาว วย. และ เด็กชาย สร. ผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บ พนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าเหตุเกิดจากความประมาทของนาง ยพ. ได้เปรียบเทียบปรับนาง ยพ. 500 บาท ตามคดีปรับที่ 693 ลงวันที่ 26 เมษายน 2549 ผู้เสนอข้อพิพาทจึงรู้ตัวผู้กระทำผิดและจะต้องรับผิดตามกฎหมายในวันเดียวกันนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลนางสาว กว.เด็กชาย สร. และนางสาว วย.รวมเป็นเงิน 16,780.-บาท จึงมีสิทธิเรียกร้องเอาจากคู่กรณี ได้ทวงถามแล้วคู่กรณีเพิกเฉย ขอให้ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินให้ 16,780.- บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย

คู่กรณียื่นคำคัดค้านว่า เหตุตามข้อพิพาทนี้เกิดเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2549 ผู้เสนอข้อพิพาทยื่นคำเสนอข้อพิพาทเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2551 จึงขาดอายุความ 2 ปีแล้ว

ประเด็นข้อพิพาทจึงมีว่า คำเสนอข้อพิพาทเรื่องนี้ขาดอายุความแล้วหรือไม่ ซึ่งผู้เสนอมีหน้าที่นำสืบ

ในชั้นพิจารณา อนุญาโตตุลาการสอบถามคู่พิพาท ผู้เสนอข้อพิพาทแถลงว่า ตามรายงานประจำวันฯ ของ สน.โชคชัย ปรากฏว่าอุบัติเหตุเรื่องนี้ เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2549 แต่ในวันเกิดเหตุนั้นยังไม่ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน จนเมื่อวันที่ 26 เดือนนั้น พนักงานสอบสวนจึงได้สอบสวนแล้วเห็นว่า นาง ยพ.ผู้ขับขี่รถยนต์หมายเลขทะเบียน ศน-5501 กรุงเทพมหานคร คันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ตาม พรบ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นฝ่ายประมาทและได้เปรียบเทียบปรับ ผู้เสนอข้อพิพาทจึงเห็นว่านับแต่วันที่พนักงานสอบสวนลงความเห็นว่าผู้ขับขี่รถฝ่ายคู่กรณีเป็นฝ่ายผิดถึงวันที่ยื่นคำเสนอข้อพิพาท เรื่องนี้ยังไม่เกิน 2 ปี คำเสนอข้อพิพาทจึงยังไม่ขาดอายุความ

คู่กรณีแถลงว่าอายุความสำหรับการยื่นคำเสนอข้อพิพาทเรื่องนี้ต้องนับแต่วันที่เกิดวินาศภัย ไม่ใช่วันทราบแล้วว่าผู้ขับขี่รถฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด คำเสนอข้อพิพาทเรื่องนี้ยื่นเกินกำหนดอายุความแล้ว

ทั้ง 2 ฝ่ายไม่ขอสืบพยาน

ได้พิเคราะห์แล้ว เห็นว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 882 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “ในการเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนด สองปีนับแต่วันวินาศภัย” อุบัติเหตุตามข้อพิพาทเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2549 ผู้เสนอข้อพิพาทยื่นคำเสนอข้อพิพาทเรื่องนี้เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2549 ต้องนับว่า ยื่นเกินกำหนดอายุความ 2 ปี ตามมาตรา 882 ดังกล่าวแล้ว ที่จะเริ่มนับอายุความตั้งแต่วันที่พนักงานสอบสวนลงความเห็นว่าผู้ขับขี่รถฝ่ายคู่กรณีเป็นฝ่ายผิดหาถูกต้องไม่ เพราะไม่เป็นการนับอายุความเรื่องนี้นับแต่วันวินาศภัย

จึงชี้ขาดให้ยกคำเสนอข้อพิพาท ให้ผู้เสนอข้อพิพาทใช้ค่าธรรมเนียม 1,000 บาท แทนคู่กรณีด้วย/.

อนุญาโตตุลาการ